

Fins sempre

Eva Bussalleu Muntada (la Celler de Ter, 1980). Doctora en biologia i professora a la Universitat de Girona.

Per últim cop estic abraçat al seu cos. Han estat molts anys, però a mi em sembla com si fos ahir la primera vegada. Li beso les parpelles closes, ja per sempre. Tanco els ulls i rememoro la nostra història, que començà ja de ben jovenet, quan tot just era un plançó a qui li creixien pèls al pubis. Tinc gravat als annals de la meva memòria el dia en què tot començà. Ella s'encarregava de netejar la piscina municipal i servidor era l'últim que es dutxava. Davall el so de l'aigua i amb els ulls tancats, no vaig sentir que entrava i que se m'acostava. Em vaig sobresaltar en notar les seves mans damunt les meves natges. La meva primera sorpresa fou d'esglai. Ella, però, tranquil·lament em posà el dit índex damunt dels llavis. Els ulls sortits d'òrbita van observar com la seva boca m'engolia el sexe flàccid fins al fons de la gola. El vaivé dels seus dolços morros obrà com una vareta màgica: el penis entrà en una erecció descomunal. Ajudant-se de la mà i de la boca, no parà fins que la comissura dels seus llavis en regalimà un líquid blanquinós i dens. Encara estupefacte per la meva primera experiència sexual compartida, ella em pregà silenci i discreció. La següent vegada vaig ser jo qui prengué la iniciativa. De nou fou a la piscina, un mes després del primer encontre. Em vaig quedar amagat dins del vestidor fins que ella entrà. Anava amb la bata mig descordada, amb els pits volent escapar dels sostenidors blau cel que portava. La vaig abraçar per darrere, posant-li la mà

a la boca per evitar que cridés. Només de dir-li «bon vespre, bonica. Què et sembla si avui jugo jo?» els seus músculs tensos es relaxaren. Li vaig acabar d'obrir els botons de la bata, li vaig treure els sostenidors i li vaig baixar les calcetes que portava de conjunt. Li vaig llepar els pits amb el mateix delit que un bebè succiona el mugró de la mare. Dels pits vaig baixar fins a l'entreuix humit i tebi. Tendrament la vaig estirar damunt d'un banc i em vaig entretenir a besar-li els seus llavis més íntims, jugar amb el seu clítoris, posar-li els dits dins la cova de la feminitat i finalment, encès de desig, la vaig penetrar, enretirant-me just abans de vessar-me. Fou així com vaig perdre la virginitat. Vaig continuar creixent i vaig continuar tastant aquest cos inert que ara jau al meu costat, durant molts anys. La nostra relació sempre ha estat clandestina. Em vaig casar, vaig tenir fills, vaig separar-me, però mai no vaig deixar de perdre'm pels plecs del seu cos fins fa mig any, quan la malaltia ja feia estralls en tot el seu cos. Se'n va amb 52 anys acabats de fer, els mateixos que jo. Li beso per últim cop el seu rostre i els seus llavis. I et dic, estimada germana, gràcies per aquest amor diferent, gràcies per haver compartit aquest amor immens des de dins del ventre de la mare fins avui. T'estimo. Fins sempre.

Eva Bussalleu.